

Wymagania edukacyjne na poszczególne oceny wynikające z realizacji programu nauczania w oparciu o podręcznik do religii wydawnictwa Święty Wojciech „Pan Jezus jest naszym życiem” dla klasy czwartej szkoły podstawowej.

Wersja – 30 jednostek lekcyjnych

Przedmiot: religia

Program – AZ-1-01/18

Numer podręcznika: AZ-14-01/18-PO-6/23, zatwierdzenie z dnia 5 kwietnia 2023 r.

Treści nauczania wynikające z podstawy programowej oraz wymagania dla uczniów dostosowane do każdej jednostki lekcyjnej zawartej w podręczniku podano w rocznych planach wynikowych opracowanych dla wszystkich poziomów nauczania.

Zasady oceniania (zgodne w wytycznymi Komisji Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski z 2008 r.):

- Ocenianiu nie podlegają praktyki religijne.
- Oceny z religii są jawne dla ucznia i jego rodziców (prawnych opiekunów).
- Nauczyciele religii są zobowiązani do podania wymagań edukacyjnych niezbędnych do uzyskania poszczególnych ocen śródrocznych i rocznych z religii oraz sposobu sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczniów.
- Nauczyciele religii informują o warunkach i trybie uzyskania z religii oceny rocznej wyższej niż przewidywana.
- Nauczyciele religii są zobowiązani do dostosowania wymagań edukacyjnych do indywidualnych potrzeb i możliwości psychofizycznych oraz edukacyjnych uczniów posiadających opinie wydane przez poradnie psychologiczno-pedagogiczne.
- Oceny z religii ustala się w stopniach w zakresie skali od 1 do 6.

- Uczeń ma prawo zgłosić nieprzygotowanie do lekcji w ilości zgodnej z zasadami przyjętymi w szkole (przy dwóch godzinach zajęć w tygodniu, są to najczęściej dwa nieprzygotowania w półroczu).
- Nauczyciel może oceniać pamięciowe opanowanie modlitw, pod warunkiem, że postarał się o wytłumaczenie ich znaczenia w trakcie zajęć.

Obszary oceniania:

Ponieważ najważniejszym zadaniem nauczyciela jest spowodowanie samodzielnego uczenia się uczniów, przebieg zajęć powinien aktywizować uczących się do podejmowania działań mających na celu zdobywanie wiedzy oraz samodzielnego i twórczego wykorzystywania tego, co przyswoili. Dlatego też niezwykle ważnym obszarem jest oceniania aktywności uczniów na zajęciach oraz systematyczność w pracy na lekcji, w tym także prowadzenie i uzupełniania ćwiczeń będących integralną częścią podręcznika. Należy zwracać uwagę na wykonanie przez uczniów quizów sprawdzających wiedzę na zakończenie każdego działu. Można przeprowadzać kartkówki, ale należy je zapowiedzieć i wyraźnie określić zakres materiału.

Szczególną uwagę należy zwrócić na prace dodatkowe wykonywane przez uczniów. Może to być przygotowanie do udziału w konkursach, w proponowanych zajęciach dodatkowych, wystąpieniach w szkole lub poza nią (o charakterze religijnym), udziału w działaniach mających na celu niesienie pomocy innym, wynikającym z realizacji przykazania miłości Boga i bliźniego.

Ogólne kryteria ocen z religii:

Celujący:

Uczeń:

- spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą
- posiada wiedzę wykraczającą poza program oraz potrafi ją twórczo wprowadzać w życie
- aktywnie uczestniczy w zajęciach i systematycznie prowadzi ćwiczenia
- wykonuje dodatkowe zadania dla chętnych

- bierze udział w konkursach przedmiotowych
- uczestniczy w zajęciach dodatkowych o tematyce religijnej w szkole lub parafii

Bardzo dobry

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania
- ma prawidłowo uzupełnione ćwiczenia w podręczniku
- chętnie i systematycznie uczestniczy w zajęciach
- jest aktywny na zajęciach
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dobry

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania
- ma dobrą umiejętność zastosowania zdobytej wiedzy
- osiąga postępy podczas zajęć
- jest chętny do pracy
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dostateczny

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności umożliwiające dalsze zdobywanie wiedzy,
- w jego wiadomościach są wyraźne luki
- wykazuje chęć do pracy na zajęciach
- ma braki w wykonywaniu ćwiczeń
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dopuszczający:

Uczeń:

- zdobyte wiadomości nie są wystarczające do uzyskania podstawowej wiedzy religijnej
- niechętnie uczestniczy w zajęciach
- wymaga pomocy przy wykonywaniu prostych zadań

Niedostateczny:

Uczeń:

- nie opanował podstawowych wiadomości i umiejętności określonych programem nauczania

- notorycznie brak mu chęci do pracy i uczestniczenia w zajęciach

Ponieważ religia jest przedmiotem nieobowiązkowym, należy przed ewentualnym wystawieniem oceny niedostatecznej, zbadać sytuację ucznia, podjąć próbę rozmowy z wychowawcą, pedagogiem, rodzicami (opiekunami prawnymi), etc. i spróbować udzielić uczniowi wszelkiej możliwej pomocy, aby podjął on próbę sprostania stawianym przed nim wymaganiom.

Sposoby informowania uczniów i rodziców o ocenach:

1. Na pierwszej lekcji przedstawiamy zasady przedmiotowego oceniania i tłumaczymy wszelkie wątpliwości
2. Na pierwszych zebraniach w roku szkolnym informujemy o nim rodziców
3. Przedmiotowy system oceniania przekazujemy do wiadomości wychowawcy, dyrekcji i rodziców (powinien być on dostępny na obowiązującej w szkole platformie cyfrowej)
4. Uczniowie muszą być poinformowani o możliwości uzupełniania zaległości wynikających z nieobecności w szkole lub brakach pojawiających się na bieżąco
5. Wszystkie wystawione oceny są umieszczane na obowiązującej w szkole platformie cyfrowej możliwie jak najszybciej
6. Jeżeli nauczyciel przeprowadza prace pisemne obowiązujące ucznia, powinien udostępnić je rodzicom do wglądu na zebraniach lub konsultacjach (można też prosić rodziców o podpis pod otrzymaną oceną w ćwiczeniach lub na dodatkowych kartkach).

Szczegółowe wymagania edukacyjne na poszczególne oceny:

I semestr

Rozdział	celujący	bardzo dobry	dobry	dostateczny	dopuszczający
----------	----------	--------------	-------	-------------	---------------

1. Poznaję „Nowe przykazania Pana Jezusa	<p>→ wyczerpująco wyjaśnia potrzebę skupienia i wyciszenia podczas słuchania słowa Bożego, aby móc poznawać naukę Pana Jezusa i żyć zgodnie z nią</p> <p>→ wskazuje osiem błogosławieństw jako drogę chrześcijanina do osiągnięcia szczęścia w życiu na ziemi i w niebie</p> <p>→ odkrywa, że osiągnięcie szczęścia wymaga od nas zaufania Panu Jezusowi i podjęcia trudu bycia Jego uczniem,</p> <p>→ analizuje tekst Łk 22,59–62,</p> <p>→ szczegółowo opisuje, kiedy realizujemy poszczególne błogosławieństwa w naszym życiu</p>	<p>→ wyjaśnia, że każda katecheza pogłębia jego więź z Jezusem,</p> <p>→ uzasadnia, że słuchanie słowa Bożego wymaga skupienia i wyciszenia,</p> <p>→ wymienia cechy człowieka ubogiego w duchu,</p> <p>→ odnosząc się do pierwszego błogosławieństwa, wylicza, co przeszkadza nam w osiągnięciu szczęścia,</p> <p>→ wyjaśnia, że niedostrzeganie, bagatelizowanie swoich grzechów i ich konsekwencji dla nas i dla innych to przeszkody dla życia</p> <p>drugim błogosławieństwem,</p> <p>→ odkrywa, że przeszkodą w wypełnianiu w życiu trzeciego błogosławieństwa jest wymuszanie na innych wypełniania naszych projekcji życiowych, traktowanie Pana Boga jako wykonawcy naszych życzeń,</p> <p>→ na przykładzie Jana Chrzciciela wskazuje cechy człowieka łaknącego i pragnącego sprawiedliwości,</p> <p>→ odkrywa, że człowiek szczęśliwy to ten, który jest czystego serca, nie ma w nim zła, żyje zgodnie z Bożymi przykazaniami,</p> <p>→ odkrywa, że przeszkodą we wprowadzaniu w życie błogosławieństwa związanego z pokojem jest egoizm, rządzi władzą, brak wrażliwości na</p>	<p>→ tłumaczy znaczenie przypowieści o siewcy</p> <p>→ wyjaśnia znaczenie pojęć „katecheza”, „przypowieść”, „pielgrzym</p> <p>→ tłumaczy, że człowiek szczęśliwy to ten, który zaufa Panu Jezusowi</p> <p>→ wskazuje na mapie górę Błogosławieństw</p> <p>→ wskazuje na mapie Górę Synaj</p> <p>→ wymienia cechy faryzeusza i celnika z przypowieści Jezusa</p> <p>→ opisuje historię Piotra, który płacze z powodu swojego grzechu,</p> <p>→ określa ludzi cichych jako tych, którzy ufają Panu Bogu, wypełniają w swym życiu Jego wolę</p> <p>wysłuchując się w Słowo Boże, nie szukają pokłasku, nie unoszą się gniewem,</p> <p>→ odkrywa, że tylko Bóg może sprawiedliwie osądzić człowieka, bo tylko On zna jego serce,</p> <p>→ odkrywa, że człowiek miłosierny okazuje aktywne współczucie drugiemu człowiekowi – dostrzega jego biedę i pomaga mu, czyli brak miłości do Boga i bliźniego,</p> <p>→ opisuje, jak powinniśmy wprowadzać pokój na świecie, w rodzinach, wśród rówieśników</p> <p>→ odkrywa, że szczęście człowieka wypływa z faktu wypełniania przykazania miłości Boga i bliźniego</p>	<p>→ opowiada przypowieść o siewcy,</p> <p>→ wskazuje na mapie Ziemię Świętą,</p> <p>→ wyjaśnia znaczenie pojęć „błogosławieni” i „chrześcijanin”,</p> <p>→ odkrywa, że nagrodą za bycie ubogim w duchu jest królestwo niebieskie już tu, na ziemi, i w życiu wiecznym</p> <p>→ wskazuje Górę Błogosławieństw jako miejsce żywej modlitwy pielgrzymów</p> <p>→ wyjaśnia dlaczego trzeba żałować za grzechy</p> <p>→ wskazuje Maryję jako Tę, która wypełniła w swym życiu błogosławieństwa,</p> <p>→ objaśnia, że zbyt często osądzamy innych, a samych siebie usprawiedliwiamy</p> <p>→ wskazuje na mapie Górę Błogosławieństw</p> <p>→ odkrywa, że przeszkodą w stawianiu się człowiekiem miłosiernym jest egoizm</p> <p>→ odkrywa, że przeszkodą do stawiania się człowiekiem czystego serca jest nasze zubożenie na Boże słowo i Jego przykazania oraz zachowania pełne fałszu wobec innych</p> <p>→ opowiada historię Świętego Szczepana,</p> <p>→ odkrywa, że każdy chrześcijanin jest wezwany przez Jezusa Chrystusa do życia ośmioma błogosławieństwami,</p>	<p>→ formułuje modlitwę dziękczynną za przeżyte wakacje,</p> <p>→ wyjaśnia znaczenie symboli zawartych w przypowieści: siewca, ziarno, miejsca, na które pada ziarno</p> <p>→ wyjaśnia, że ludzie, którzy się smucą z powodu braku miłości do Boga i drugiego człowieka, będą pocieszeni</p> <p>→ nazywa postawy, cechy Maryi jako cichej i pokornego serca</p> <p>→ wskazuje na mapie rzekę Jordan</p> <p>→ tłumaczy pojęcie miłosierdzia,</p> <p>→ wskazuje miłość do Boga i bliźniego jako podstawową motywację naszego postępowania</p> <p>→ odkrywa, że każdy chrześcijanin jest wezwany przez Jezusa Chrystusa do budowania pokoju między ludźmi,</p> <p>→ odkrywa, że Jezus wzywa nas do modlitwy za nieprzyjaciół,</p> <p>→ wymienia większość z ośmiu błogosławieństw</p>
--	--	---	---	--	--

		<p>krzywdzę drugiego człowieka.</p> <p>→ odkrywa, że chęć dominowania nad drugim człowiekiem, odrzucanie tych, którzy są od nas lepsi lub poszkodowani przez los, stanowi przeszkodę w dążeniu do szczęścia</p> <p>→ wskazuje przeszkody utrudniające nam realizację poszczególnych błogosławieństw</p>	<p>→ wskazuje możliwe powody odrzucenia w grupie rówieśniczej</p>		
2. Przyjaźnię się z Panem Jezusem	<p>→ wyjaśnia, że liturgia Kościoła jest dopełniana psalmami i innymi pieśniami w celu podkreślenia doniosłości czasu spotkania z Jezusem, wyraża naszą miłość i zaufanie do Boga</p>	<p>→ wyjaśnia, że Jezusa poznaje się poprzez udział w wydarzeniach roku liturgicznego, • stwierdza, że przyjaźń z Jezusem umacnia się poprzez rozmowę i systematyczne spotkania z Nim (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach),</p> <p>→ podaje, że udział w Eucharystii, uczenie weselnej jest uprzywilejowanym spotkaniem z Chrystusem – Oblubieńcem,</p>	<p>→ wyjaśnia, że każdy chrześcijanin jest zaproszony przez Jezusa Chrystusa do budowania pokoju między ludźmi</p> <p>→ wymienia dary, jakie otrzymujemy w czasie Eucharystii od Pana Jezusa – Oblubieńca</p>	<p>→ opisuje sposoby spotykania się z Jezusem (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach),</p> <p>→ podaje, że podstawą przyjaźni z Jezusem jest wiara w Niego i zaufanie Mu</p>	<p>→ wymienia sposoby spotykania się z Jezusem (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach),</p> <p>→ podaje, że przyjaźń z Jezusem umacnia się poprzez budowanie wspólnoty</p>

3. Dziękuję za wszystko Panu Jezusowi	→ analizując treść prefacji tłumaczy dlaczego Eucharystia to dziękczynienie	→ wyjaśnia znaczenie słowa „wdzięczność”, → wskazuje motywy wdzięczności na przykładzie trędowatego, → określa powody wdzięczności i zmiany w postawach życiowych omawianych postaci biblijnych → wymienia dary przyrodzone i nadprzyrodzone	→ wskazuje przykładowe powody okazywania wdzięczności, → wymienia fakty z życia Wandy Błęńskiej → wskazuje Boga jako dawcę wszelkich potrzebnych nam w życiu łask, → odkrywa, że Bóg obdarowuje ludzi darami przyrodzonymi i nadprzyrodzonymi,	→ uzasadnia wartość wdzięczności → odkrywa, że modlitwa dziękczynna to sposób okazania wdzięczności Bogu za otrzymywane dary → odkrywa, że wdzięczność Jezusowi uwidacznia się w zmianie sposobu życia, a także w zmianie w stosunku do Boga i bliźniego	→ • odkrywa, że wdzięczność jest ważną cechą człowieczeństwa → uzasadnia wartość wdzięczności w relacji z Bogiem → wymienia różne dary, które otrzymuje od Boga,
Katechezy okolicznościowe	→ podaje, że uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata obchodzimy w ostatnią niedzielę roku liturgicznego,	→ na podstawie poznanych tekstów biblijnych stwierdza, że jesteśmy wezwani do budowania Królestwa Bożego na ziemi	→ na podstawie tekstów biblijnych wskazuje cechy królestwa Jezusa Króla,	→ odkrywa, że Jezus w rozmowie z Piłatem mówi, że jest królem, ale Jego królestwo nie jest z tego świata	→ uzasadnia, że uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata obchodzimy w ostatnią niedzielę roku liturgicznego.

II semestr

4.Przepraszam Pana Jezusa	<p>→ uzasadnia, że Bóg z miłości stworzył Jezusa i ludzi</p> <p>→ wyczerpująco wyjaśnia konieczność żałowania, naprawiania popełnionych błędów i zadośćuczynienia tym, których skrzywdziliśmy, aby Jezus odpuścił nam grzechy w sakramencie pokuty</p> <p>→ określa momenty Eucharystii, w których dokonuje się nasze pojednanie z Bogiem i ludźmi,</p> <p>→ wyjaśnia znaczenie frazy „brać krzyż na swe ramiona”</p>	<p>→ opowiada historię grzechu pierworodnego,</p> <p>→ odkrywa, że szatan okłamuje Adama i Ewę, chcąc oddalić ich od Boga,</p> <p>→ wskazuje Piotra jako wzór człowieka, który uznaje swą grzeszność, żałuje za grzech i ufa Bożej miłości,</p> <p>→ odkrywa, że grzech i jego konsekwencje niszczą naszą relację z Bogiem i ludźmi</p> <p>→ odkrywa, że Jezus wypełnia swą wolę względem Piotra mimo jego grzeszności</p> <p>→ wskazuje sposoby naprawiania popełnianych błędów</p> <p>→ wyjaśnia znaczenie przebaczenia udzielanego ludziom przez Boga za pośrednictwem Jezusa w sakramencie pokuty i pojednania.</p> <p>→ odkrywa, że spowiedź powszechna i znak pokoju to momenty na Eucharystii, podczas w których wyznajemy naszą grzeszność, okazujemy pragnienie pozostawania w jedności z Bogiem i drugim człowiekiem,</p> <p>→ • na podstawie fragmentów z Ewangelii wskazuje Piotra jako tego, który uwierzył w słowa Jezusa o Bożym miłosierdziu</p>	<p>→ wymienia wypływające z grzechu zagrożenia dla dobra osobistego i wspólnotowego</p> <p>→ opisuje negatywne konsekwencje grzechu Adama i Ewy wobec Boga, siebie i ludzi wokół oraz następnych pokoleń</p> <p>→ nazywa Boga miłością, która przebacza</p> <p>→ wskazuje Piotra jako wzór człowieka, który uznaje swą grzeszność, żałuje za grzech i ufa Bożej miłości,</p> <p>→ wyjaśnia, że samo wyznanie grzechów w sakramencie pokuty i pojednania nie wystarczy – trzeba za nie żałować, naprawić je, zadośćuczynić tym, których skrzywdziliśmy</p> <p>→ odkrywa, że w wolności, jaką daje nam Bóg, człowiek sam dokonuje wyborów</p> <p>→ odróżnia grzech popełniony myślą od grzechu popełnionego słowem, uczynkiem oraz zaniedbaniem (B.13.1)</p> <p>→ wskazuje cechy osoby modlącej się słowami modlitwy przebiegającej</p>	<p>→ opisuje grzech jako stan nieprzyjaźni między Bogiem a człowiekiem</p> <p>→ odkrywa, że Adam i Ewa popełniają grzech nieposłuszeństwa wobec Boga</p> <p>→ odkrywa, że Jezus wypełnia swą wolę względem Piotra mimo jego grzeszności</p> <p>→ odkrywa, że grzech i jego konsekwencje niszczą naszą relację z Bogiem i ludźmi</p> <p>→ wyjaśnia, że Pan Bóg pragnie, abyśmy naprawiali swe błędy – grzechy wobec drugiego człowieka</p> <p>→ wskazuje Jezusa jako Tego, który przychodzi leczyć grzeszników</p> <p>→ układa tekst modlitwy przebiegającej,</p> <p>→ wyjaśnia, że Pan Jezus pragnie, abyśmy w swym życiu słuchali Jego słowa i wypełniali je</p>	<p>→ odkrywa, że Bóg, wyrzucając człowieka z raju, daje mu obietnicę – Dobrą Nowinę</p> <p>→ nazywa Boga miłością, która przebacza</p> <p>→ odkrywa, że Bóg w swoim miłosierdziu przebacza nam nasze grzechy</p> <p>→ wskazuje, że z ufnością może przystępować do spowiedzi, gdzie czeka na niego Jezus przebaczący</p>
---------------------------	---	--	---	---	--

6. Wielbię Pana Jezusa	<p>→ tłumaczy dlaczego Bogu należne jest uwielbienie</p> <p>→ opowiada o kompatybilności działania i słuchania Boga w życiu człowieka</p>	<p>→ wyjaśnia, czym jest modlitwa uwielbienia (D.1),</p> <p>→ odkrywa, że talenty mogą pomóc w uwielbianiu Boga i głoszeniu Dobrej Nowiny,</p> <p>→ wskazuje, że Maria uwielbia Jezusa poprzez słuchanie Jego słowa, a Marta poprzez posługę,</p> <p>→ wyjaśnia, co to znaczy współofiowanie – współcierpienie, włączanie w Eucharystię własnych problemów (F.1),</p>	<p>→ wskazuje w Pieśni Maryi fakty świadczące o wierności Boga wobec ludzi, Jego nieustannej troski o człowieka</p> <p>→ wskazuje, jak może uwielbiać Boga, wykorzystując otrzymane od Boga talenty, umiejętności,</p> <p>→ odkrywa, że Bóg oczekuje od nas postawy Marty i Marii – posługi drugiemu człowiekowi i kontemplacji słowa Bożego</p>	<p>→ odkrywa, że uwielbienie jest należne jedynie Bogu,</p> <p>→ odkrywa, że poprzez swoje wypowiedzi i działania uwielbia Boga</p> <p>→ wskazuje, co przeszkadza mu w skupieniu się na modlitwie uwielbienia</p> <p>→ wyjaśnia, że Msza Święta jest ofiarą Chrystusa i naszą, więc własne trudy i cierpienia możemy złożyć Bogu w ofierze (F.1.11)</p> <p>→ wyjaśnia, że Eucharystia jest uwielbieniem Boga (B.13.2),</p> <p>→ wymienia sposoby oddawania czci Bogu</p>	<p>→ układa prostą modlitwę uwielbienia</p> <p>→ opowiada o spotkaniu Marii i Marty z Jezusem</p> <p>→ wskazuje na ofiarniczy charakter mszy świętej</p>
Katechezy okolicznościowe	<p>→ omawia istotę Triduum Paschalnego</p> <p>→ wyczerpująco omawia rolę i dary Ducha Świętego na podstawie wybranych fragmentów Pisma Świętego,</p> <p>→ wyjaśnia sens obchodów roku liturgicznego</p>	<p>→ odkrywa, że Jezus obmywa nogi swym uczniom, aby uświadomić im, że przychodzi na świat, aby służyć,</p> <p>→ układa według chronologii wydarzenia Wielkiego Tygodnia,</p> <p>→ wymienia części liturgii Wigilii Paschalnej: liturgia światła, liturgia słowa Bożego, liturgia chrzcielna, liturgia eucharystyczna</p> <p>→ wyjaśnia znaczenie pojęcia „miłosierdzie”,</p> <p>→ odpowiada na pytania dotyczące usłyszanych fragmentów Pisma Świętego dotyczące roli i darów Ducha Świętego,</p>	<p>→ podaje przykłady służby drugiemu człowiekowi.</p> <p>→ odkrywa, że wypełniając wolę Boga, Pan Jezus przyjmuje na siebie mękę, śmierć krzyżową, aby dać ludziom życie wieczne,</p> <p>→ wyjaśnia, że podczas liturgii Wigilii Paschalnej przeżywamy wyprowadzenie nas z niewoli grzechu przez zmartwychwstałego Chrystusa,</p> <p>→ wyjaśnia jakie łaski daje Jezus tym, którzy z ufnością zwracają się do Niego</p> <p>→ odkrywa, że bez pomocy Ducha Świętego nie jesteśmy w stanie żyć w jedności z innymi, że Duch Święty ma moc pokonania naszego egoizmu</p>	<p>→ wskazuje sakramenty jako znak spotkania z Jezusem</p> <p>→ odkrywa, że Wielki Piątek jest jedynym dniem roku liturgicznego, w którym nie jest sprawowana Eucharystia,</p> <p>→ wymienia symbole (paschał, słowo Boże, chrzcielnica, chleb i wino w kielichu)</p> <p>→ odkrywa działanie Jezusa w swoim życiu</p> <p>→ z pomocą katechety modli się Koronką do miłosierdzia Bożego</p>	<p>→ opowiada o umyciu nóg przez Jezusa podczas Ostatniej Wieczerzy</p> <p>→ podaje, że przez swą mękę i śmierć na krzyżu Pan Jezus daje nam odkupienie grzechów</p> <p>→ wymienia symbole chrztu świętego i skutki jego przyjęcia</p> <p>→ wymienia Koronkę do miłosierdzia Bożego jako skuteczną modlitwę</p>

